

Regeringens proposition 1995/96:57

Vissa punktskatte- och tullfrågor

Prop.
1995/96:57

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 25 oktober 1995

Ingela Thalén

Göran Persson

(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en utvidgning av förbudet mot att använda märkta oljeprodukter i motordrivna fordon till att omfatta även olja som är märkt enligt finska föreskrifter. Vidare föreslås ändringar av förfarandereglerna för beskattningen av vissa bränslen samt att omärkt olja skattefritt skall få användas för vissa elproduktionsändamål. Ändringar föreslås även av uppbördsreglerna för skatt på gödselmedel. En höjning föreslås av alkoholskatten på folköl samt att en uppräknings görs av alkoholskattesatserna med beaktande av riksdagens tidigare beslut om indexering av vissa punktskatter. Det föreslås också att tillämpningen av tidigare beslutade bestämmelser om kontrollmärkning på cigarettförpackning skjuts fram.

I propositionen läggs vidare fram förslag till ändringar i tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. Ändringarna i tullagen medför att en bestämmelse om anmälningsskyldighet införs för den som från ett annat EG-land inför eller låter föra in en vara som inte är i fri omsättning inom EG:s tullområde, dvs. vara som ännu inte har fått tullstatus som gemenskapsvara, och att tullmyndigheten i samband med gränspasseringen uppbär tull för varan. Dessa ändringar innebär att det i fortsättningen skall finnas en möjlighet att för varusmuggling döma den som till riket inför gods som smugglats in i gemenskapen och därefter förts till Sverige utan att ha övergått till fri omsättning. Ändringen i lagen om tullfrihet medför att regeringen får möjlighet att meddela föreskrifter om tullfrihet för förnödenheter och proviant som medförs eller tas ombord på transportmedel i trafik inte bara med tredjeland, vilket gäller i dag, utan även i trafik

med andra medlemsstater, om varorna är avsedda för transportmedlet eller för besättning eller passagerare.

Ändringarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 1996.

Innehållsförteckning

I	Förslag till riksdagsbeslut.....	5
2	Lagtext.....	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.....	18
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	20
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:917) om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	23
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	24
2.6	Förslag till lag om ändring i tullagen (1994:1550).....	25
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.....	26
3	Ärendet och dess beredning.....	27
4	Förbud mot användning av vissa märkta oljeprodukter i motordrivna fordon.....	28
5	Förfarandet vid beskattningen av vissa bränslen.....	30
5.1	Inledning.....	30
5.2	Flygbensin och flygfotogen.....	30
5.3	Utförsel av vissa bränslen till annat EG-land.....	31
6	Användning av omärkt olja för vissa elproduktionsändamål.....	32
7	Ändrade uppbördsregler för skatt på gödselmedel.....	33
7.1	Skatt på kadmium.....	33
7.2	Konkurrensneutrala regler.....	35
8	Ändring i lagen om alkoholskatt.....	36
9	Ändring i lagen om tobaksskatt.....	38
10	Anmälningsskyldighet vid införsel från annat EG-land av tredjelandsvaror som inte är i fri omsättning inom gemenskapen.....	39
11	Uttagande av tull som skulle ha tagits ut i ett annat EG-land.....	40

12	Proviering av fartyg i utrikes trafik.....	41
13	Författningskommentar.....	41
13.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	41
13.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.....	47
13.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt och i lagen (1995:917) om ändring i nämnda lag.....	48
13.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	48
13.5	Förslaget till lag om ändring i tullagen (1994:1550).....	49
13.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1547) om tullfrihet m.m.	49
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 oktober 1995.....	50
	Rättsdatablad.....	51

I Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen
antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
3. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
4. lag om ändring i lagen (1995:917) om ändring i lagen
(1994:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
6. lag om ändring i tullagen (1994:1550),
7. lag om ändring i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi
dels att I kap. 3 a §, 2 kap. 1 och 3 §§, 4 kap. 1 och II §§, 7 kap. 1, 2, 5 och 7 §§, 8 kap. 5 §, 10 kap. 1, 2, 4 och 5 §§ och II kap. 10 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 9 a §, 7 kap. 5 a och 5 b §§ samt 8 kap. 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

I kap.

¹ Jfr rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT nr L 76, 23.3.1992 s. 1), 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT nr L 316, 31.10.1992 s. 12), 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor (EGT nr L 316, 31.10.1992 s. 19), 92/108/EEG av den 14 december 1992 om ändring av direktiv 92/12/EEG och av direktiv 92/81/EEG (EGT nr L 390, 31.12.1992 s. 124) samt 94/74/EG av den 22 december 1994 om ändring av direktiv 92/12/EEG och direktiv 92/81/EEG samt av direktiv 92/82/EEG (EGT nr L 365, 31.12.1994 s. 46).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §²

I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för mineraloljeprodukter som hänförs till följande KN-nr

1. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
2. KN-nr 2710 00 11 – 2710 00- 78, dock inte flygbensin (KN-nr 2710- 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710- 00 51),
2. KN-nr 2710 00 11 – 2710 00- 78,
3. KN-nr 2711, dock inte naturgas (KN-nr 2711 11 00 och 2711 21 00),
4. KN-nr 2901 10,
5. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44.

I fråga om produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 gäller första stycket endast vid bulkleveranser.

² Senaste lydelse 1995:611.

2 kap.
I §³

Nuvarande lydelse

Energiskatt och koldioxidskatt skall för år 1995, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 00 27, 2710 00 29 eller 2710 00 32	Bensin, <i>dock inte flygbensin</i> , som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 2	3 kr 22 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 06 öre per liter
	b) miljöklass 3	3 kr 28 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 12 öre per liter
2. 2710 00 34 eller 2710 00 36	Annan bensin än som avses under 1, <i>dock inte flygbensin</i>	3 kr 81 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 65 öre per liter
3. 2710 00 55, 2710 00 69 eller 2710 00 74- 2710 00 78	Eldningsolja, dieselbrännolja, <i>annan</i> fotogen <i>än flygfotogen</i> , m.m. som			
	a) har försetts med märkämmen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	577 kr per m ³	1 030 kr per m ³	1 607 kr per m ³
	b) inte har försetts med märkämmen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 442 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 472 kr per m ³
	miljöklass 2	1 644 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 674 kr per m ³
	miljöklass 3	1 910 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 940 kr per m ³

³ Senaste lydelse 1995:912.

Nuvarande lydelse

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
4. ur 2711 12 11- 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivret fordon, fartyg eller luftfartyg	90 öre per liter	54 öre per liter	1 kr 44 öre per liter
	b) annat ändamål än som avses under a	112 kr per 1 000 kg	1 080 kr per 1 000 kg	1 192 kr per 1 000 kg
5. ur 2711 29 00	Metan som används för			
	a) drift av motordrivret fordon, fartyg eller luftfartyg	1 498 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	2 268 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	187 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	957 kr per 1 000 m ³
6. 2711 11 00,	Naturgas som används			
	a) drift av motordrivret fordon, fartyg eller luftfartyg	1 498 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	2 268 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	187 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	957 kr per 1 000 m ³
7. 2701, 2702 eller 2704	Kolbränslen	245 kr per 1 000 kg	895 kr per 1 000 kg	1 140 kr per 1 000 kg
8. 2713 11 00- 2713 12 00	Petroleumkoks	245 kr per 1 000 kg	895 kr per 1 000 kg	1 140 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § första stycket 7 och andra stycket samt 12 § första stycket 4 och andra stycket tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 1996 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Föreslagen lydelse

Energiskatt och koldioxidskatt skall för år 1995, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 00 26, 2710 00 27, 2710 00 29 eller 2710 00 32	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 2	3 kr 22 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 06 öre per liter
	b) miljöklass 3	3 kr 28 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 12 öre per liter
2. 2710 00 26, 2710 00 34 eller 2710 00 36	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 81 öre per liter	84 öre per liter	4 kr 65 öre per liter
3. 2710 00 51, 2710 00 55, 2710 00 69, eller 2710 00 74- 2710 00 78	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märkämmen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	577 kr per m ³	1 030 kr per m ³	1 607 kr per m ³
	b) inte har försetts med märkämmen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 442 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 472 kr per m ³
	miljöklass 2	1 644 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 674 kr per m ³
	miljöklass 3	1 910 kr per m ³	1 030 kr per m ³	2 940 kr per m ³
4. ur 2711 12 11- 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivna fordon, fartyg eller luftfartyg	90 öre per liter	54 öre per liter	1 kr 44 öre per liter
	b) annat ändamål än som avses under a	112 kr per 1 000 kg	1 080 kr per 1 000 kg	1 192 kr per 1 000 kg

Föreslagen lydelse

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp			
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt	
5. ur 2711 29 00	Metan som används för				
	a) drift av motor-drivet fordon, fartyg eller luftfartyg	1 498 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	2 268 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	187 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	957 kr per 1 000 m ³	
6. 2711 11 00,	Naturgas som används				2711 21 00 för
	a) drift av motor-drivet fordon, fartyg eller luftfartyg	1 498 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	2 268 kr per 1 000 m ³	
	b) annat ändamål än som avses under a	187 kr per 1 000 m ³	770 kr per 1 000 m ³	957 kr per 1 000 m ³	
7. 2701, 2702 eller 2704	Kolbränslen	245 kr per 1 000 kg	895 kr per 1 000 kg	1 140 kr per 1 000 kg	
8. 2713 11 00-2713 12 00	Petroleumkoks	245 kr per 1 000 kg	895 kr per 1 000 kg	1 140 kr per 1 000 kg	

I fall som avses i 4 kap. 1 § första stycket 7 och andra stycket samt 12 § första stycket 4 och andra stycket tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 1996 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §⁴

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för

1. andra mineraloljeprodukter enligt 1 kap. 3 a § än sådana som avses i 1 §, och
2. andra mineraloljeprodukter än sådana som avses i 1 kap. 3 a §, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som motorbränsle eller för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för motsvarande bränsle enligt 1 §.

För flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51) skall dock skatt enligt första och andra styckena inte betalas när bränslet

⁴ Senaste lydelse 1995:611. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

förbrukas för sådan motordrift som avser drift av motorer i luftfartyg eller av sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning.

9 a §

Bestämmelserna i 9 § första och andra styckena gäller även, såvitt avser bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle, oljeprodukt som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämnen än de som avses i 8 § första stycket.

4 kap.

I §⁵

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som i annat fall än som avses i 1–3 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle, om bränslet skall användas för annat än privat ändamål,

5. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

8. den som för privat ändamål för in bränsle till Sverige enligt vad som anges i 11 §.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Skattskyldighet föreligger inte för bränsle som förs in till Sverige

I. i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet eller släpvagnen under transporten, eller

I. i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, *fartyg eller luftfartyg* som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, *fartyget eller luftfartyget* under transporten, eller

⁵ Senaste lydelse 1995:611.

2. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §.

Den som är skattskyldig enligt första stycket 4 skall, innan transporten av bränslet från det andra EG-landet påbörjas, lämna en redovisning över bränslet till beskattningsmyndigheten samt hos beskattningsmyndigheten ställa säkerhet för betalning av skatten.

II §

Den som för privat ändamål för in bränsle till Sverige från ett annat EG-land är skyldig att betala skatt för bränslet, om han inte visar att skatt har betalats för det i Sverige, när det är fråga om

1. flytande bränsle som är avsett för uppvärmning och som förs in på annat sätt än *i tankfordon som används yrkesmässigt*, eller

2. motorbränsle som förs in på annat sätt än i fordonstank eller reservdunk som rymmer högst 10 liter.

1. flytande bränsle som är avsett för uppvärmning och som förs in på annat sätt än *genom distansförsäljning enligt 9 §*, eller

2. motorbränsle som förs in på annat sätt än i fordonstank, *bränsletank på fartyg eller luftfartyg* eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter.

Första stycket gäller även den för vars räkning införseln äger rum.

7 kap.

I §

I en deklaration som avser energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b får avdrag göras för skatt på bränsle

1. för vilket skattskyldighet tidigare har inträtt,

2. som tagits tillbaka i samband med återgång av köp,

3. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,

4. som förbrukats eller sålts för förbrukning

a) för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning, eller

b) i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning.

4. som förbrukats eller sålts för förbrukning

a) för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning, eller

b) i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning,

5. som förbrukats för framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning som har en sammanlagd installerad generatoreffekt av minst fem megawatt, under förutsättning att värme inte samtidigt nyttiggjorts.

Avdrag enligt första stycket 4 får göras även för skatt på bränsle som förbrukats eller sålts för förbrukning för gas- och värmeproduktion som sker vid användning av bränsle på sätt som avses i första stycket 4.

2 §

I en deklaration som avser energiskatt och koldioxidskatt på andra bränslen än som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, dock inte flygbensin eller flygfotogen, får avdrag göras enligt 1 §.

I en deklaration som avser energiskatt och koldioxidskatt på andra bränslen än som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, dock inte flygbensin eller flygfotogen, får avdrag göras enligt 1 § första stycket 1–4 och andra stycket.

Avdrag får också göras för skatt

1. på annat bränsle än bensin som förbrukats eller sålts för förbrukning a) i tåg eller annat spårbundet transportmedel, eller b) i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål,
2. på annat bränsle än bensin som förbrukats eller sålts för förbrukning i luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål,
3. på bränsle som förbrukats för framställning av
  - a) mineraloljeprodukter,
  - b) kolbränslen och petroleumkoks, eller
  - c) andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren,
4. på bränsle som förbrukats för framställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av tredje stycket.

Avdrag enligt andra stycket 4 får vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning göras för energiskatt och koldioxidskatt på den del av bränslet som förbrukats för framställning av skattepliktig elektrisk kraft och för hälften av energiskatten på den del av bränslet som förbrukats för framställning av nyttiggjord värme.

5 §

I en deklaration som avser svavelskatt på andra bränslen än flygbensin och flygfotogen får avdrag göras enligt 1 § och 2 § andra stycket 1–3.

I en deklaration som avser svavelskatt på andra bränslen än flygbensin och flygfotogen får avdrag göras enligt 1 § första stycket 1–4 och andra stycket och enligt 2 § andra stycket 1–3.

Avdrag får, i den mån avdrag inte gjorts enligt första stycket, göras även för skatt på svavel i bränsle som har förbrukats eller sålts för förbrukning i metallurgiska processer eller processer för framställning av varor av andra mineraliska ämnen än metaller, vari skall anses ingå även den gas- och värmeproduktion som sker till följd av sådana processer, eller i sodapannor eller lutpannor.

Om en skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel genom reningsåtgärd eller genom bindning i någon produkt eller i aska i samband med förbrukning av det skattepliktiga bränslet, får avdrag göras med 30 kronor per kilogram svavel som utsläppet har minskat.

5 a §

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på flygbensin (KN-nr 2710 00 26) och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51) får avdrag göras enligt 1 § första stycket 1–4

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

och andra stycket.

Avdrag får också göras för skatt på flygbensin och flygfotogen som förbrukats eller sålts för förbrukning för sådan motordrift som avser drift av motorer i luftfartyg eller av sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning.

5 b §

I en deklaration som avser energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på annat bränsle än som avses i 1 kap. 3 a § får avdrag också göras för skatt på bränsle som av den skattskyldige förts ut från Sverige till ett annat EG-land.

7 §⁶

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, bensin och gasol tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§, dock inte flygbensin och flygfotogen.

Vad som föreskrivs om avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, bensin och gasol tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

8 kap.

4 a §

Annan än den som är registrerad som skattskyldig får köpa flygbensin och flygfotogen utan energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt mot att han lämnar en försäkran till leverantören om att bränslet skall användas för ett sådant ändamål som avses i 7 kap. 1 § första stycket 4 eller andra stycket eller i 7 kap. 5 a § andra stycket.

5 §

Vad som föreskrivs om inköp mot försäkran av bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och bensin tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§, dock inte flygbensin och flygfotogen.

Vad som föreskrivs om inköp mot försäkran av bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och bensin tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

10 kap.

1 §

⁶ Senaste lydelse 1995:912.

Den som från oljeprodukter avlägsnar sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 8 § första stycket eller på annat sätt tar befattning med oljeprodukter för vilka energiskatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot 2 kap. 9 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För brott enligt första stycket skall också dömas den som från oljeprodukter avlägsnar sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 9 a §, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot denna bestämmelse.

Om brottet har rört betydande värden eller det i annat fall är att anse som grovt skall, om förfarandet inte utgör led i gärning som är belagd med strängare straff enligt skattebrottslagen (1971:69), dömas till fängelse i högst två år.

2 §

För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § *andra* stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § *tredje* stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

4 §⁷

Om oljeprodukter där sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 8 § första stycket har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som motsvarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b.

Om oljeprodukter där sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 8 § första stycket *eller 9 a §* har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som motsvarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b.

5 §⁸

En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Avgiften uppgår för personbil och båt till 10 000 kronor. Avgiften beräknas för lastbilar, bussar, traktorer och tunga terrängvagnar som är registrerade i bilregistret på följande sätt.

En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 § *eller 9 a §*.

⁷ Senaste lydelse 1995:912.

⁸ Senaste lydelse 1995:912.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skattevikt, kilogram	Avgift, kronor
0 – 3 500	10 000
3 501 – 10 000	20 000
10 001 – 15 000	30 000
15 001 – 20 000	40 000
20 001 –	50 000

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt fordonsskattelagen (1988:327). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 20 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Har avgift påförts någon och skall sådan avgift påföras honom för ytterligare tillfälle inom ett år från det tidigare tillfället, tas avgiften ut med en och en halv gång det belopp som följer av andra eller tredje stycket.

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt fordonsskattelagen (1988:327). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 20 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 § eller 9 a §.

II kap.

10 §

Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på annat bränsle än sådant som beskattas enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b, om bränslet förbrukats vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av andra och tredje styckena.

Avdrag enligt första stycket får vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning göras för energiskatt och koldioxidskatt på den del av bränslet som förbrukats för framställning av skattepliktig elektrisk kraft och för hälften av energiskatten på den del av bränslet som förbrukats för framställning av nyttiggjord värme.

Avdrag enligt första eller andra stycket får göras endast i den mån avdrag inte

Avdrag får göras även för energiskatt och koldioxidskatt på

1. bränsle som beskattas enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b, om bränslet förbrukats vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning som har en sammanlagd installerad generatoreffekt av minst fem megawatt, under förutsättning att värme inte samtidigt nyttiggjorts,

2. annat bränsle än som avses under 1, om bränslet förbrukats vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft, med de begränsningar som följer av andra och tredje styckena.

Avdrag enligt första stycket 2 får vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en kraftvärmeanläggning göras för energiskatt och koldioxidskatt på den del av bränslet som förbrukats för framställning av skattepliktig elektrisk kraft och för hälften av energiskatten på den del av bränslet som förbrukats för framställning av nyttiggjord värme. A

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

gjorts enligt 9 § första stycket 4, 7 kap.
2 § andra stycket 4 eller tredje stycket.

Den som yrkesmässigt levererar elektrisk kraft som i Sverige framställts i ett vindkraftverk får göra avdrag med ett belopp som svarar mot den skatt som skall betalas enligt 3 § första stycket 4.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs att 1 och 4—7 §§ lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel⁹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skatt (gödselmedelsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag *vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av* gödselmedel. I § Skatt (gödselmedelsskatt) skall betalas till staten enligt denna lag *för* gödselmedel.

Med gödselmedel enligt denna lag avses ammoniak som hänförs till nr 2814 i Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, kaliumnitrat och kalciumnitrat som hänförs till KN-nr 2834 samt varor som hänförs till KN-nr 3102, 3103 och 3105.

4 §

Med skattskyldig avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som inför gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet,

3. den som har registrerats som återförsäljare enligt 6 § andra stycket.

En verksamhet är yrkesmässig, om den utgör näringsverksamhet enligt 21 § kommunalskattelagen (1928:370), eller om den bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kr.

⁹ Lagen omtryckt 1995:616.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1995:616.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Skattskyldighet inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. ett gödselmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,
3. den skattskyldige avregistreras och skattskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

Skattskyldighet inträder, för skatt som avses i 2 § första stycket, när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare som inte är registrerad,

Skattskyldighet inträder, för skatt som avses i 2 § andra stycket, för

1. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 1 när ett gödselmedel tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 2 när ett gödselmedel förs in till landet.

6 §

Den som är skattskyldig skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

Den som är skattskyldig enligt 4 § första stycket 1 eller 2 skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

Den som inom landet i större omfattning yrkesmässigt återförsäljer gödselmedel kan registreras hos beskattningsmyndigheten som återförsäljare.

7 §

I en deklaration som avser gödselmedelsskatt får avdrag göras för skatt på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet,
2. för vilka skattskyldighet tidigare har inträtt,
3. som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp,
4. som har förbrukats eller sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring.

Avdrag enligt första stycket 2 eller 3 får endast göras för skatt som avses i 2 § första stycket.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. För skatt som avses i 2 § andra stycket gäller dock följande. Gödselmedel som har tillverkats eller förts in till landet före ikraftträdandet skall tas upp till beskattning i första redovisningsperioden efter ikraftträdandet om skattskyldighet då ännu inte har inträtt.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Skatt skall betalas för öl som hänförs till nr 2203 i Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt förordningen EEG 2658/87 om alkoholhalten överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt skall även betalas för produkter innehållande en blandning av öl och icke-alkoholhaltig dryck hänförlig till KN-nr 2206 om alkoholhalten i blandningen överstiger 0,5 volymprocent.

Skatt tas ut per liter med 2,33 kronor för varje volymprocent alkohol.

Skatt tas ut per liter med 2,39 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 3,5 volymprocent tas skatt dock ut per liter med 0,91 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 3,5 volymprocent tas skatt dock ut per liter med 1,21 kronor för varje volymprocent alkohol.

För öl med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

3 §

Skatt skall betalas för vin som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 om alkoholhalten uppkommit enbart genom jäsning och

1. alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent men uppgår till högst 15 volymprocent, eller

2. alkoholhalten överstiger 15 volymprocent men uppgår till högst 18 volymprocent och vinet producerats utan tillsatser.

Skatt tas ut per liter för drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 9,00 kronor,

Skatt tas ut per liter för drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 9,25 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 13,30 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 13,67 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 18,30 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 18,81 kronor,

drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 26,20 kronor, och för

drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 26,93 kronor, och för

drycker med en alkoholhalt över 15 men inte över 18 volymprocent med 43,50 kronor.

drycker med en alkoholhalt över 15 men inte över 18 volymprocent med 44,70 kronor.

För vin med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

4 §

Skatt skall betalas för andra jästa drycker än vin eller öl som hänförs till KN-nr 2206 samt sådana drycker som hänförs till KN-nr 2204 och 2205 men som inte omfattas av skatteplikt enligt 3 §, om alkoholhalten överstiger 1,2 men inte 10 volymprocent eller om alkoholhalten överstiger 10 men inte 15 volymprocent under förutsättning att alkoholhalten uteslutande har uppkommit genom jäsning.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 9,00 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 13,30 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 18,30 kronor och för
drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 26,20 kronor.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt över 2,25 men inte över 4,5 volymprocent med 9,25 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 4,5 men inte över 7 volymprocent med 13,67 kronor,
drycker med en alkoholhalt över 7 men inte över 8,5 volymprocent med 18,81 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 8,5 men inte över 15 volymprocent med 26,93 kronor.

För andra jästa drycker med en alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent tas skatt ut med 0 kronor.

5 §

Skatt skall betalas för mellanklassprodukter med en alkoholhalt över 1,2 men inte över 22 volymprocent som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 men som inte beskattas enligt 2–4 §§.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent med 26,20 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 15 volymprocent med 43,50 kronor.

Skatt tas ut per liter för
drycker med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent med 26,93 kronor, och för
drycker med en alkoholhalt över 15 volymprocent med 44,70 kronor.

6 §¹⁰

Skatt skall betalas för varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt skall även betalas för drycker som hänförs till KN-nr 2204, 2205 och 2206 om alkoholhalten överstiger 22 volymprocent.

Skatt tas ut med 474 kronor per liter ren alkohol.

Skatt tas ut med 487 kronor per liter ren alkohol.

¹⁰ Senaste lydelse 1995:613.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:917) om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 37 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt i paragrafens lydelse enligt lagen (1995:917) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §

För skattepliktiga alkoholvaror tas skatten för år 1995 ut med i 2–6 §§ angivna belopp. För tiden efter utgången av år 1995 skall skatten tas ut med belopp som omräknas enligt andra stycket.

För kalenderåret 1996 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 2–6 §§ angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1994.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna lag skall tas ut för påföljande kalenderår. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

För skattepliktiga alkoholvaror tas skatten för år 1996 ut med i 2–6 §§ angivna belopp. För tiden efter utgången av år 1996 skall skatten tas ut med belopp som omräknas enligt andra stycket.

För kalenderåret 1997 och efterföljande kalenderår skall skatten tas ut med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 2–6 §§ angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan prisläget i oktober månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1994.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att punkt 4 av ikraftträdandebestämmelserna till lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

4. Föreskrifterna i 3–7 §§ den nya lagen tillämpas *först* från och med den 1 januari 1996.

Föreslagen lydelse

4. Föreskrifterna i 3 *och* 5 §§ den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1996 *och föreskrifterna i 4, 6 och 7 §§ tillämpas från och med den 1 juli 1996.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

2.6 Förslag till lag om ändring i tullagen (1994:1550)

Härigenom föreskrivs att det i tullagen (1994:1550) skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Den som från en plats utanför det svenska tullområdet men inom EG:s tullområde till det svenska tullområdet inför eller låter införas en icke-gemenskapsvara, som inte är underkastad ett tullförfarande, är skyldig att anmäla införseln till tullmyndigheten vid gränspasseringen.

Tullmyndigheten uppbär därvid tull för varan och övervakar att handelspolitiska åtgärder vidtas och andra villkor för övergång till fri omsättning iakttas.

För kontroll av anmälningskyldigheten har tullmyndigheten rätt att utföra de kontroller som framgår av punkt 4 andra stycket i övergångsbestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.

Härigenom föreskrivs¹¹ att 7 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Regeringen får meddela föreskrifter om tullfrihet för

1. förnödenheter och proviant som medförs eller tas ombord på transportmedel som går i trafik *mellan Sverige och tredje land*, om varorna är avsedda för transportmedlet eller för besättning eller passagerare, och

2. varor som införs av en person som återvänder hit efter att på grund av sitt arbete ha vistats i tredje land under en längre tid.

Föreslagen lydelse

7 §

Regeringen får meddela föreskrifter om tullfrihet för

1. förnödenheter och proviant som medförs eller tas ombord på transportmedel som går i *utrikes* trafik, om varorna är avsedda för transportmedlet eller för besättning eller passagerare, och

2. varor som införs av en person som återvänder hit efter att på grund av sitt arbete ha vistats i tredje land under en längre tid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

¹¹ Paragrafen föreslås också ändrad i prop. 1995/96:12.

3 Ärendet och dess beredning

Problemen med införsel till Sverige från Finland av i Finland lågbeskattade oljeprodukter har under senare tid uppmärksammats i olika sammanhang. Bl.a. har Svenska Petroleum Institutet i skrivelser till regeringen hemställt att åtgärder vidtas för att begränsa denna införsel. Svenska Lantmännen och Hydro Agri AB har i skrivelser till regeringen framhållit att de nuvarande uppbördsreglerna för skatt på gödselmedel inte är konkurrensneutrala. De har vidare påtalat att det föreligger stora praktiska problem för dem som är verksamma i branschen att på ett korrekt sätt redovisa den skatt som belöper på kadmiuminnehållet.

I propositionen föreslås författningsändringar som hänför sig till de nämnda frågorna. Vidare behandlas vissa ändringar av förfarandereglerna för beskattningen av vissa bränslen, som föranleds av en anpassning till gemenskapsrätten. Härutöver föreslås, mot bakgrund av uppmärksammade praktiska problem, att omärkt olja skall få användas för vissa elproduktionsändamål.

Ett förslag lämnas i propositionen om en höjning av alkoholskatten på s.k. folköl för att motverka den sänkning av detaljhandelspriset som den av riksdagen tidigare beslutade sänkningen av mervärdesskatten medför (prop. 1994/95:150 bil. 7, bet. 1994/95:FiU20, rskr. 1994/95:447, SFS 1995:931). Vidare föreslås, efter en framställning från Svenska Tobaks AB, att tillämpningen av de nya bestämmelserna om kontrollmärkning på cigarettförpackningar skjuts upp till den 1 juli 1996.

Generaltullstyrelsen har i en framställning till regeringen den 20 mars 1995 hemställt att det införs en ny paragraf i tullagen som föreskriver anmälningsskyldighet vid införsel från annat EG-land till Sverige av vara som inte är i fri omsättning inom EG:s tullområde. Underlåtenhet att iaktta den föreskrivna anmälningsskyldigheten skulle medföra ansvar för varusmuggling enligt lagen (1960:418) om straff för varusmuggling (varusmugglingslagen) eller för tullförseelse enligt tullagen.

Riksåklagaren har i en skrivelse till regeringen den 10 april 1995 beträffande samma situation föreslagit att frågan regleras genom en ändring i varusmuggningslagen. Ändringen skulle innebära att bestämmelsen i 6 § nämnda lag om olovlig befattning med smuggelgodis även skulle omfatta befattning med varor som smugglats in i EU:s tullområde.

Förslagen har remissbehandlats. Yttranden har lämnats av Göta Hovrätt, Kommerskollegium, Svenska handelskammarförbundet, Grossistförbundet Svensk Handel, Sveriges industriförbund och Sveriges Speditörförbund.

I propositionen föreslås vidare, efter framställning från Sveriges Skeppshandlarförbund, att bestämmelserna i 7 § lagen om tullfrihet ändras så att tullfrihet medges även för förnödenheter och proviant som medförts på eller tagits ombord på transportmedel som går i trafik mellan Sverige och annat EG-land, i stället för som nu endast vid resa till plats utanför EG:s tullområde. Generaltullstyrelsen, som har yttrat sig över framställningen, har inte några erinringar mot förslaget. Vid underhandskontakter med Kommerskollegium, Sjöfartsverket och Grossistförbundet Svensk Handel har inte heller några erinringar riktats mot förslaget.

Utformningen av författningsförslagen vad gäller punktskatter har skett i samråd med Riksskatteverket. Beträffande förslagen till ändringar i lagen om skatt på

gödselmedel har synpunkter under hand även inhämtats från Svenska Lantmännen och Hydro Agri AB.

Lagrådet

Förslagen är enligt regeringens bedömning lagtekniskt av förhållandevis enkel beskaffenhet. Vidare är förslagen i flertalet fall sådana som innebär administrativa förenklingar eller andra fördelar för berörda parter. Sammantaget bedöms därför att förslagen är av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Yttrande från Lagrådet har därför inte inhämtats.

4 Förbud mot användning av vissa märkta oljeprodukter i motordrivna fordon

Regeringens förslag: Förbud införs mot att använda olja som är märkt enligt finska föreskrifter i motordrivna fordon.

Bakgrunden till regeringens förslag: Den som för privat ändamål för in motorbränsle till Sverige från ett annat EG-land är skyldig att betala svensk skatt för bränslet, när det är fråga om bränsle som förs in på annat sätt än i fordonstank eller reservdunk som rymmer högst 10 liter. Deklaration över bränslet skall lämnas till beskattningsmyndigheten inom fem dagar från införseln och skatten skall betalas inom samma tid.

Om bränsle förs in till Sverige från ett annat EG-land för att användas för annat än privat ändamål, är den som för in eller tar emot leveransen av bränslet skyldig att betala skatt i Sverige. Om en utländsk säljare ansvarar för leveransen av bränslet är det dock han som är skyldig att betala skatten.

Olja beskattas olika i såväl Sverige som Finland beroende på användningsområde. System med märkning av de lågbeskattade oljeprodukterna tillämpas i båda länderna för att skattemässigt skilja på olja för skilda användningsområden. Regeringen har föreskrivit vilka ämnen som skall användas vid märkning enligt svensk lagstiftning. Det rör sig om ett märkämne och ett färgämne i sådan mängd att oljan får en grön färg. Motsvarande finska system innebär tillsats av märkämnet furfural och ett rött färgämne.

I Sverige är det förbjudet att använda märkt olja i motordrivna fordon och båtar. Något förbud finns inte mot att använda olja som är märkt på annat sätt än enligt de svenska föreskrifterna. Förbudsbestämmelsen är alltså inte tillämplig på t.ex. sådan olja som är märkt enligt finska föreskrifter.

Den finska nationella lagstiftningen innebär att rödmärkt olja får användas för uppvärmningsändamål, medan kraftiga sanktioner finns för att förhindra förbrukning av sådan olja i personbilar, bussar och lastbilar. Vidare får rödmärkt olja i Finland förbrukas i fartyg, jordbrukstraktorer och motorredskap.

Skälen för regeringens förslag: Den finska skatten på rödmärkt olja är avsevärt lägre än den svenska skatten på sådan omärkt olja som skall användas i motordrivna

fordon och båtar. Detta förhållande skapar en påtaglig risk för betydande skatteundraganden genom införsel till Sverige av rödmärkt olja. Medlemskapet i EU har medfört kontrollproblem vad gäller införsel av dieselolja från Finland till Sverige. Regeringen har erfårit att en omfattande gränshandel med rödmärkt olja förekommer särskilt i de norra delarna av Sverige. Endast undantagsvis har svensk skatt betalats för inköpen i enlighet med de gällande svenska skattebestämmelserna.

Regeringen anser mot den angivna bakgrunden att förbudet i lagen om skatt på energi mot användning av grönmärka oljeprodukter bör utvidgas till att omfatta även olja som är försedd med sådana märkämnena som föreskrivs i finsk lagstiftning. Detta bör lagtekniskt åstadkommas genom att regeringen ges rätt att meddela föreskrifter om att förbudet kan omfatta även oljeprodukter som är försedda med andra märkämnena än de som skall tillsättas svensk, lågbeskattad, olja. Genom en sådan generell bestämmelse skulle regeringen således ges möjlighet att utvidga användningsförbudet till att omfatta finskmärkt olja. Regeringen skulle dock även vara berättigad att, om motvarande problem uppkommer vid införsel av märkt olja från annat land än Finland, utvidga användningsförbudet till att avse även oljeprodukter som innehåller sådana märkämnena.

Eftersom rödmärkt olja i Finland lagligt får användas i fartyg, kan det vara förenat med praktiska problem för båtägare att vid vistelse i finska vatten få tag på omärkt olja att fylla sina båttankar med. Med hänsyn härtill samt för att undvika att praktiska problem uppstår för dessa båtägare vid återkomsten till Sverige, bör förbudet mot användning av rödmärkt olja inte omfatta båtar. Förbudet bör således endast gälla motordrivna fordon.

Förslaget föranleder ändring av 10 kap. 1, 2, 4 och 5 §§ lagen om skatt på energi samt införande av en ny bestämmelse, 2 kap. 9 a §, i lagen. Ändringarna behandlas närmare i anslutning till dessa bestämmelser i författningskommentaren.

5 Förfarandet vid beskattningen av vissa bränslen

5.1 Inledning

Förfarandet vid beskattning av mineraloljor inom EU regleras i direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor. Ändringar i och tillägg till detta direktiv har gjorts genom direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992 och direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994. Rådet har vidare under 1992 utfärdat ett direktiv om skattebasen för mineraloljeområdet, direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor. Ändringar i och tillägg till direktiv 92/81/EEG har gjorts genom de nyss nämnda direktiven 92/108/EEG och 94/74/EG. I lagen om skatt på energi har gjorts de anpassningar till direktiven som var nödvändiga vid ett svenskt medlemskap i EU.

Det EG-anpassade beskattningsförfarandet omfattar vissa särskilt uppräknade mineraloljeprodukter. Förfarandebestämmelserna innehåller bl.a. regler om skattskyldighetens inträde och förflyttning av varor inom gemenskapen. I huvudsak tillämpas samma regler såväl vid hantering inom Sverige som vid utförsel till ett annat EG-land.

Enligt gemenskapsrätten skall dock skatt även tas ut på vissa andra bränslen. Det rör sig om samtliga produkter som används för motordrift och i princip samtliga flytande och gasformiga kolväten som används för uppvärmning. Dessa övriga produkter omfattas dock inte av den särskilda hanteringsordningen och blir skattepliktiga enbart då de används som motorbränsle eller för uppvärmning eller säljs för ett sådant ändamål. Vidare tas i Sverige ut energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på kolbränslen, petroleumkoks och naturgas samt svavelskatt på torv. Inte heller dessa bränsleslag omfattas av den särskilda hanteringsordningen.

5.2 Flygbensin och flygfotogen

Regeringens förslag: Det EG-anpassade beskattningsförfarandet utvidgas till att omfatta även flygbensin och flygfotogen.

Skälen för regeringens förslag: För närvarande gäller i Sverige att skatt inte skall betalas för flygbensin och flygfotogen som förbrukas för sådan motordrift som avser drift av motorer i luftfartyg eller av sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning. Gemenskapsrätten föreskriver skattefrihet för bränslen som används vid yrkesmässig flygning, men kräver att beskattning skall ske av flygbensin och flygfotogen som förbrukas för privat nöjesflygning. Sverige har dock ansökt om tillåtelse av Ministerrådet att även i fortsättningen få undanta flygbensin och flygfotogen som används för privat nöjesflygning från beskattning. Ett flertal andra medlemsstater har getts sådana tillstånd. Sveriges ansökan är ännu inte behandlad av rådet.

I den nya lagen om skatt på energi undantogs flygbensin och flygfotogen från det EG-anpassade beskattningsförfarandet. Detta har bl.a. inneburit att ledsagardokument inte behövt upprättas vid transport av dessa bränslen inom gemenskapen samt att inte heller övriga gemenskapsrättsliga kontroll- och hanteringsregler tillämpats.

Flygbensin och flygfotogen ingår i den grupp mineraloljeprodukter som enligt gemenskapsrätten skall omfattas av EG:s särskilda förfaranderegler. Regeringen har vid kontakter med förträdare för EG-kommissionen erfarit att ett tillstånd för Sverige att skattebefria flygbensin och flygfotogen vid privat nöjesflygning inte innebär att dessa bränslen kan undantas från de kontroll- och hanteringsregler som följer av direktiv 92/12/EEG. Regeringen föreslår därför att den särskilda beskattningsordningen utvidgas till att omfatta även flygbensin och flygfotogen. Förslaget innebär ingen ändring av den nuvarande skattefriheten för flygbensin och flygfotogen, men medför en i viss mån ökad administrativ hantering för de näringsidkare som tillverkar och säljer de aktuella bränslena. Icke skattskyldiga förbrukare ges möjlighet att mot försäkran skattefritt förvärva aktuellt flygbränsle.

De föreslagna ändringarna behandlas närmare i anslutning till I kap. 3 a §, 2 kap. I och 3 §§, 7 kap. 5 a och 7 §§, 8 kap. 4 a och 5 §§ lagen om skatt på energi i författningskommentaren.

5.3 Utförsel av vissa bränslen till annat EG-land

Regeringens förslag: Skatt skall inte tas ut för bl.a. kolbränslen som förs ut från Sverige till ett annat EG-land.

Skälen för regeringens förslag: Skattefrihet för bränsle som används för visst ändamål åstadkoms för den som är skattskyldig vanligen genom en möjlighet till avdrag i bränsledeklarationen. Bestämmelser om möjlighet till avdrag för skatt på bränslen som exporterats fanns tidigare i samtliga lagar på energiskatteområdet. I den nya lagen om skatt på energi, som trädde i kraft i samband med det svenska inträdet i EU, inskränktes möjligheten till att avse export till tredje land, dvs. utförsel från Sverige till ett land som ligger utanför Europeiska gemenskapens punktskatteområde.

Det EG-anpassade beskattningsförfarandet reglerar beskattningen av mineraloljor inom gemenskapen. I denna del saknas därför behov av en särskild reglering för utförsel. Vad gäller övriga skattepliktiga bränslen kan dock svensk nationell lagstiftning endast reglera förhållanden inom Sverige. Det finns därför i detta fall behov av en bestämmelse som medför skattefrihet vid utförsel av bränslet till ett annat EG-land. Regeringen föreslår att en bestämmelse om detta förs in i 7 kap. 5 b § lagen om skatt på energi. Förslaget kommenteras närmare i författningskommentaren.

6 Användning av omärkt olja för vissa elproduktionsändamål

Regeringens förslag: Möjligheter skapas att skattefritt använda även omärkt olja vid reservkraftproduktion av elektrisk kraft i vissa gasturbinanläggningar.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt lagen om skatt på energi tillämpas två nivåer av energiskatt för oljeprodukter. Den högre energiskatten tas ut för olja som används för drift av motordrivna fordon och båtar. Lågbeskattad olja får användas för drift av stationära motorer samt för uppvärmning. För att skilja på olja för olika användningsområden skall den lågbeskattade oljan förses med särskilda märkämnerna, medan den högbeskattade oljan är omärkt. Märkning skall ha skett senast när skyldighet inträder att betala skatt för oljan och får i Sverige endast göras på ett skatteupplag som är godkänt för detta ändamål.

Energiskatt tas ut på elektrisk kraft som förbrukas i Sverige. För att undvika dubbelbeskattning tas inte någon energiskatt och koldioxidskatt ut för annat bränsle än högbeskattad olja som förbrukas för framställningen av elkraften. Denna skattefrihet åstadkoms genom avdrag i den skattskyldiges deklaration. Den som inte är skattskyldig för bränslen kan i stället göra avdrag i sin deklaration avseende elkraft för skatt på annat bränsle än högbeskattad olja som förbrukats vid kraftproduktion. Det finns emellertid ingen möjlighet att skattefritt använda högbeskattad, omärkt, olja för framställning av elektrisk kraft.

Ett stort antal gasturbinkraftverk av olika utformning finns i det svenska kraftsystemet. Flertalet av dessa används som s.k. topp- och reservkraftverk och drivs med lätt olja. Driftskostnaden är mycket hög. En sådan anläggning skall mycket snabbt kunna startas vid tillfälliga belastningstoppar eller som ersättning för ordinarie elproduktion vid nästörningar. Gemensamt för dessa anläggningar är att driften och antalet drifttimmar är omöjliga att planera.

Innehavaren av en gasturbinanläggning för framställning av elektrisk kraft med en installerad effekt av minst fem megawatt kan enligt 19 § lagen (1984:1049) om beredskapslagring av olja och kol åläggas att hålla i lager sådant bränsle som behövs för att driva anläggningen. Lagringsmängden bestäms av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, med utgångspunkt i anläggningens eget beredskapsbehov. Regeringen har delegerat beslutanderätten till Närings- och teknikutvecklingsverket. Behovet baseras på installerad effekt, bränsleåtgång per megawattimme och beräknad årlig drifttid för anläggningen. Den sistnämnda variabeln är gemensam för samtliga anläggningar och baseras på krav på uthållighet i kris- och krigssituationer. Även om anläggningen i princip inte skall utnyttjas annat än som reserv är anläggningsinnehavaren således skyldig att hålla ett beredskapslager av betydande storlek.

Skälen för regeringens förslag: Flertalet större elkraftproducenter är registrerade som upplagshavare enligt lagen om skatt på energi och kan därför köpa in olja under skattesuspension. Skattskyldighet inträder i det nu aktuella fallet när oljan förbrukas för kraftproduktion. En följd av de nuvarande bestämmelserna är att elkraftproducenten, för att få skattefrihet, antingen får sitt skatteupplag godkänt för märkning och förser oljan med märkämnerna senast strax innan den förbrukas för kraftproduktion eller förvärvar och lagrar oljan i märkt skick.

När en gasturbinanläggning skall tas i bruk för reservkraftproduktion är det nödvändigt att anläggningen kopplas in med mycket kort varsel. Det skulle vara förenat med betydande tekniska problem att tillse att märkämnerna i detta läge tillförs oljan. Kravet på beredskapslagring av olja för vissa gasturbinanläggningar innebär att vid dessa anläggningar måste innehavaren se till att en förhållandevis stor mängd olja kontinuerligt finns i lager. Regeringen har erfarit att lagerhållningen i annat fall skulle kunna hållas på avsevärt lägre nivåer i de aktuella anläggningarna.

Sammantaget ter det sig mot den angivna bakgrunden lämpligt att utvidga möjligheten till skattefri användning av bränslen för elkraftproduktion i de aktuella fallen till att omfatta även omärkt olja. Regeringen föreslår därför att så sker. Friheten från bränsleskatt bör begränsas till elkraftproduktion som äger rum vid sådana gasturbinanläggningar som är s.k. reservkraftanläggningar och som omfattas av kravet på beredskapslagring av bränslen för driften av anläggningen. Endast anläggningar med en installerad generatoreffekt av minst fem megawatt bör således komma i fråga och vidare bör som en förutsättning gälla att värme inte nyttiggörs samtidigt som elproduktionen sker.

Förslagen föranleder ändringar i 7 kap. 1, 2 och 5 §§ samt 11 kap. 10 § lagen om skatt på energi, vilka närmare kommenteras i författningskommentaren.

7 Ändrade uppbörsregler för skatt på gödselmedel

7.1 Skatt på kadmium

Regeringens förslag: För den del av gödselmedelsskatten som hänför sig till kadmiuminnehållet skall skattskyldigheten inträda när gödselmedlet tillverkas eller förs in till landet.

Bakgrunden till regeringens förslag: Gödselmedelsskatten baseras på dels mängden kväve och dels mängden kadmium i gödselmedlet. Skatten för kväve är 1 kr 80 öre för varje helt kilogram kväve i gödselmedlet, om andelen kväve i medlet är minst två procent. För kadmium är den 30 kr för varje helt gram kadmium i gödselmedlet, till den del kadmiuminnehållet överstiger fem gram per ton fosfor.

För både skatten på kväve och skatten på kadmium gäller att skattskyldigheten inträder när gödselmedlet levereras till en köpare eller tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning.

Tillverkare och återförsäljare av gödselmedel har för regeringen påtalat att det med rådande uppbördssystem är omöjligt att på ett korrekt sätt redovisa skatten på kadmium ner till enskild förpackning.

Det som används som växtnäring är fosfor. Andelen kadmium i fosforråvaran beror bl.a. på varifrån råvaran kommer och variationerna är stora. Vid lagring av lösvara av samma produkt som tillverkats vid olika tillfällen är det ofrånkomligt att partier med olika kadmiuminnehåll blandas. Försäljningen sker i såväl stora partier som i volymer ner till enskilda säckar. För tillverkare innebär detta att osäkerheten om kadmiuminnehållet ökar ju längre man kommer i tillverknings- och

distributionskedjan. Vid själva försäljningen är det därför i praktiken omöjligt att veta på vilket underlag man skall betala skatt för den enskilda förpackningen.

Flertalet återförsäljare köper såväl svensktillverkade gödselmedel som gödselmedel tillverkade i utlandet, och det kan gälla även samma sorts gödselmedel. Kadmiuminnehållet på importerade gödselmedel har man god kontroll över, sett till varje leverans för sig. Men också återförsäljarna måste i sin lagerhållning blanda olika partier – även inhemska och utländska – och har därmed inga möjligheter att vid själva försäljningen identifiera hur mycket kadmium det är fråga om och således inte heller vilken skatt som man rätteligen bör redovisa på det enskilda partiet.

Skälen för regeringens förslag: De praktiska svårigheterna med att redovisa skatten på kadmium bör åtgärdas, bl.a. beroende på att staten annars riskerar att skatteintäkter går förlorade.

Reglerna för skattskyldighetens inträde bör därför ändras beträffande kadmium. För gödselmedel tillverkat inom landet bör skattskyldigheten åvila tillverkaren och inträda när gödselmedlet är tillverkat.

För övriga gödselmedel svarar den som tar in det till landet för skatten och skattskyldigheten bör inträda när gödselmedlet förs in hit. Någon uppbörd vid själva gränsen skall dock inte ske utan den skattskyldige får i vanlig ordning redovisa skatten till beskattningsmyndigheten.

Enligt nuvarande regler får avdrag göras för skatt på sådana gödselmedel för vilka skattskyldighet tidigare inträtt och för sådana som har tagits tillbaka i samband med återgång av köp. Som tidigare framgått ökar svårigheterna med att fastställa kadmiuminnehållet ju längre i distributionskedjan man kommer. En förutsättning för att det nya systemet skall fungera bättre än det tidigare är därför att dessa avdragsregler i fortsättningen endast omfattar den del som avser skatt på kväve.

De nya reglerna förslås träda i kraft den 1 januari 1996. För att inte olika tidpunkter för skattskyldighetens inträde för kadmiumdelen skall finnas efter ikraftträdandet, bör skatten på kadmium – för gödselmedel som tillverkats eller förts in i landet före den 1 januari 1996 – redovisas i deklarationen för den första redovisningsperioden 1996.

Förslaget föranleder ändringar i 1 §, 5 § och 7 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.

7.2 Konkurrensneutrala regler

Regeringens förslag: En möjlighet införs för större återförsäljare av gödselmedel att registrera sig som skattskyldiga.

Skattskyldighet inträder inte så länge handel sker mellan registrerade skattskyldiga.

Bakgrunden till regeringens förslag: Från såväl tillverkare som återförsäljare av gödselmedel har påtalats att de nuvarande reglerna om skattskyldighet inte är konkurrensneutrala mellan gödselmedel som tillverkas i landet och sådana som importeras.

Om en återförsäljare själv för in gödselmedel blir han automatiskt skattskyldig och skall redovisa och betala in skatten när gödselmedlet säljs till någon annan. Om

återförsäljaren däremot enbart köper sitt gödselmedel från en inhemsk leverantör, exempelvis en tillverkare, blir han inte skattskyldig. Skatten kommer då att ingå i priset och betalas vid inköpstillfället. Den skattekonsekvens som uppstår kan påverka valet av leverantör.

Även för skattskyldiga återförsäljare kan reglerna påverka valet av leverantör. Som tidigare nämnts erlägger återförsäljaren skatten för de gödselmedel han själv för in först vid vidareförsäljning. Om han i stället köper av en inhemsk leverantör ingår skatten i priset. Skatten får visserligen lyftas av i redovisningen för inköpsmånaden men det uppkommer en ränteeffekt beroende på tidsskillnaden mellan betalning till leverantören och avlyftning i deklarationen. Om månadens inköp är större än försäljningen tillkommer den tid det tar för beskattningsmyndigheten att behandla kreditdeklarationen.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av redogörelsen ovan innebär lagen om skatt på gödselmedel i dess nuvarande utformning att återförsäljare av skattemässiga hänsyn kan välja att själv föra in gödselmedel framför att köpa gödselmedel tillverkade i Sverige.

En sådan från konkurrenssynpunkt snedvridande effekt – som endast i ringa omfattning påverkas av ändrade uppbörsregler för kadmium – bör undvikas. Detta kan ske genom att för det första införa en möjlighet till frivillig registrering som skattskyldig för återförsäljare av gödselmedel. För det andra genom att reglera skattskyldigheten så att den inte inträder vid försäljning till en köpare som är registrerad som skattskyldig. En frivilligt registrerad återförsäljare kan därigenom köpa svensktillverkat gödselmedel utan att några skattekonsekvenser uppstår förrän gödselmedlet når slutkonsumenten. Liknande reglering finns exempelvis beträffande energiskatterna.

För att inte i onödan tynga administrationen av gödselmedelsskatten med skattskyldiga som endast redovisar små skattebelopp bör möjligheten att frivilligt registrera sig enbart gälla den som i större omfattning återförsäljer gödselmedel.

För staten medför de konkurrensneutrala reglerna vissa begränsade ränteförluster som dock bör uppvägas av att skatten på kadmium kommer att redovisas tidigare. Några nämnvärda statsfinansiella effekter av ändringarna uppkommer därför inte.

Förslaget föranleder ändringar i 4–6 §§ lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel.

8 Ändring i lagen om alkoholskatt

Regeringens förslag: Skatten på s.k. folköl höjs den 1 januari 1996 för att motverka den sänkning av detaljhandelspriset som sänkningen av mervärdesskatten på livsmedel medför.

Alkoholskatten för år 1996 föreslås i enlighet med riksdagens tidigare beslut om indexering av vissa punktskatter uppräknad med en uppskattad förändring av prisnivån under perioden oktober 1994 -oktober 1995.

Skälen för regeringens förslag: I samband med den av riksdagen beslutade sänkningen av mervärdesskatten på livsmedel från 21 till 12 % den 1 januari 1996 har riksdagen uppmanat regeringen att komma med ett förslag till justeringar av skattereglerna för att åstadkomma att sänkningen av mervärdesskatten på livsmedel inte slår igenom på detaljhandelspriset på s.k. folköl.

Sverige avviker för närvarande från EG:s regler om en mot alkoholstyrkan proportionell skatt på öl. Sverige har vid medlemskapsförhandlingarna fått möjlighet att t.o.m. den 31 december 1997 ha en lägre punktskattesats på s.k. folköl (öl med en alkoholhalt över 2,25 volymprocent men inte över 3,5 volymprocent), än på övrigt öl. Skatten på folköl tas ut per liter med 91 öre för varje volymprocent alkohol, vilket innebär en skatt på 3:19 kr per liter för folköl med en alkoholhalt på 3,5 volymprocent. Skatten på öl med en alkoholhalt över 3,5 volymprocent tas ut per liter med 2:33 kr för varje volymprocent alkohol. För s.k. lättöl, alkoholhalt om högst 2,25 volymprocent, tas ingen skatt ut. En höjning av alkoholskatten på folköl för att motverka den beslutade mervärdesskattesänkningen bidrar i viss mån till att minska den rådande skillnaden i skattesatserna mellan folköl och övrigt öl. Regeringen föreslår därför att alkoholskatten på folköl höjs för att kompensera för mervärdesskattesänkningen.

Mervärdesskatten är en värderelaterad skatt medan alkoholskatten på öl tas ut med ett belopp per liter och volymprocent alkohol. Detta innebär att information behövs om konsumentpriset på folköl för att den förändring av alkoholskatten som krävs för att uppnå ett oförändrat konsumentpris skall kunna beräknas. Literpriset på folköl varierar kraftigt mellan olika ölsorter, förpackningar och butiker.

Enligt tillgänglig statistik uppgick det volymmässigt vägda genomsnittliga literpriset på folköl till 14:10 kr under första halvåret 1995. Vid en mervärdesskattesats på 12 % kommer det genomsnittliga literpriset att falla till 13:05 kr om mervärdesskattesänkningen får fullt genomslag på konsumentpriset. För att fullt ut motverka denna prissänkning på 1:05 kr måste alkoholskatten per liter folköl öka med 0:27 kr per volymprocent alkohol till 1:18 kr per volymprocent alkohol. Regeringen föreslår att en sådan ökning av alkoholskatten på folköl sker fr.o.m. den 1 januari 1996. Denna höjning av skatten medför att den varaktiga inkomstförstärkningen för den konsoliderade offentliga sektorn uppgår till 251 miljoner kr.

Riksdagen har tidigare beslutat att alkoholskattesatserna årligen skall omräknas utan riksdagens medverkan med hänsyn tagen till den allmänna prisutvecklingen. Den allmänna prisutvecklingen skall mätas genom förändringar i prisläget i oktober året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i oktober 1994. Regeringen skall före november månads utgång fastställa de omräknade skattebelopp som skall tas ut under påföljande år. Denna automatiska uppräknings av skattesatserna skall göras för första gången hösten 1995 för skatteuttaget under år 1996. Indexering enligt gällande regler förutsätter således att regeringen i november 1995 beslutar om nästa års skattebelopp. Det kan emellertid antas att riksdagen vid denna tidpunkt ännu inte beslutat om den nu föreslagna höjningen av skattesatsen för folköl. Regeringen anser därför att det, i likhet med vad som skedde såväl vid införandet av de nuvarande indexeringsreglerna samt vid ikraftträdandet av den nya alkoholskattelagen, av praktiska skäl är lämpligt att riksdagen fastställer det

skattebelopp för folköl som skall gälla för år 1996 och att den "automatiska" omräkningen av skattebeloppet alltså görs först för skatteuttaget under år 1997.

Någon höjning av alkoholskatten på övriga alkoholvaror föreslås inte i denna proposition. Regeringen skulle därför i princip kunna göra en indexuppräknings av dessa alkoholskattebelopp i enlighet med den gällande indexregleringen. Av praktiska skäl och för att göra reglerna tydligare ter det sig dock lämpligare att riksdagen även vad gäller övriga alkoholvaror fastställer skattebeloppen och att den "automatiska" indexeringen skjuts fram ett år.

Inflationen under tiden oktober 1994 - oktober 1995 kan inte exakt anges nu utan får uppskattas. Regeringen har i sitt förslag räknat upp de nuvarande alkoholskattebeloppen samt det föreslagna alkoholskattebeloppet på folköl med 2,77 %.

Förslaget föranleder ändring av 2-6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt och av 37 § denna lag i paragrafens lydelse enligt lagen (1995:917).

9 Ändring i lagen om tobaksskatt

Regeringens förslag: Tillämpningen av bestämmelserna om kontrollmärkning på cigarettförpackningar flyttas till den 1 juli 1996.

Skälen för regeringens förslag: Enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall cigarettförpackningar fr.o.m. den 1 januari 1996 vara försedda med särskild märkning med uppgift om förpackningens detaljhandelspris. Med detaljhandelspris avses enligt nämnda lag varje cigarettprodukts högsta tillåtna detaljhandelspris, inklusive tobaksskatt och annan statlig skatt eller avgift. Detaljhandelspriset fastställs av tillverkaren eller hans representant eller, i fråga om cigaretter som importeras från land utanför EU, av importören. Reglerna om detaljhandelspris har sin grund i direktiv 72/464/EEG (ändrat genom direktiv 92/78/EEG). Enligt de regler i lagen om tobaksskatt som skall tillämpas fr.o.m. den 1 januari 1996 gäller vidare att den som tillhandahåller cigaretter till försäljning på annat sätt än i originalförpackning försedd med särskild märkning med uppgift om detaljhandelspriset döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall det inte dömas till ansvar. Denna bestämmelse innebär i praktiken t.ex. att en detaljhandlare som efter den 1 januari 1996 saluför omärkta cigarettförpackningar kan dömas till böter eller fängelse om inte fallet bedöms som ringa.

Svenska Tobaks AB har vid kontakt med Finansdepartementet meddelat att bolaget har svårigheter att få leverans av samtliga beställda banderollmaskiner till den 1 januari 1996, vilket gör att samtliga cigarettförpackningar inte kan levereras ut till handeln med märkt detaljhandelspris fr.o.m. den 1 januari 1996. Bolaget har hemställt att tillämpningen av reglerna i lagen om tobaksskatt om kontrollmärkning på cigarettförpackningar senareläggs till den 1 juli 1996. Detta skulle också möjliggöra för handeln att sälja ut inneliggande lager av omärkta cigarettförpackningar innan de nya reglerna börjar tillämpas. Bolaget menar att det är nödvändigt att tillämpningen av de nya reglerna senareläggs sex månader för att dessa problem skall hinna lösas.

Tillämpningen av de nya märkningsreglerna förutsätter givetvis att tillverkare och importörer av cigarettförpackningar kan förse dessa med lagstadgad märkning. Eftersom det har visat sig att samtliga cigarettförpackningar som tillverkas i Sverige inte kommer att kunna märkas med detaljhandelspris fr.o.m. den 1 januari 1996 och då det heller inte finns något krav inom EU att detaljhandelspriset måste finnas angivet på cigarettförpackningarna, är det enligt regeringens bedömning skäligt att tillämpningen av dessa regler senareläggs. För att också ge handeln möjlighet att sälja ut lagret av omärkta cigarettförpackningar innan de nya reglerna införs är det lämpligt att flytta fram tillämpningen av föreskrifterna i 4 och 6–7 §§ lagen om tobaksskatt till den 1 juli 1996. Efter denna tidpunkt skall cigarettförpackningar utan uppgift om detaljhandelspris således inte längre förekomma i handeln. Eventuella omärkta cigarettförpackningar som då finns kvar i detaljhandeln bör kunna återtas av tillverkaren eller importören eftersom de har möjlighet att i sina tobaksskattedeclarationer göra avdrag för skatten på returnerade varor.

10 Anmälningsskyldighet vid införsel från annat EG-land av tredjeland svaror som inte är i fri omsättning inom gemenskapen

Regeringens förslag: Den som till Sverige från ett annat EG-land inför eller låter införa en tredjeland svar, som inte är i fri omsättning inom EG:s tullområde, är skyldig att anmäla införseln till tullmyndigheten. Detta gäller dock endast om varan inte är underkastad ett tullförfarande. För att kontrollera att anmälningsskyldigheten har uppfyllts har tullmyndigheten rätt att utföra de kontroller som framgår av punkt 4 andra stycket i övergångsbestämmelserna.

Generaltullstyrelsens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Göta hovrätt* och *Kommerskollegium* tillstyrker förslaget. *Göta hovrätt* anser emellertid att en ändring också bör göras i 1 § varusmuggningslagen, så att det klart framgår att ansvar även kan inträda om t.ex. tull skulle ha erlagts i annat EG-land enligt tullkodexen. *Svenska handelskammarförbundet* och *Grossistförbundet Svensk Handel* förordar den av Riksåklagaren föreslagna ändringen i 6 § varusmuggningslagen framför det av Generaltullstyrelsen lämnade förslaget till ändring i tullagen. *Sveriges industriförbund* anser att problemet redan är löst genom föreskrifterna i EG:s tullagstiftning om anmälan till tullen av gods som inkommer från tredje land, och att någon ändring i den svenska tullagen inte bör göras. *Sveriges Speditörförbund* anser att frågan i första hand bör behandlas i en tullkommitté i Bryssel så att reglerna blir samordnade inom EU. För det fall regeringen anser att frågan bör regleras i Sverige, anser förbundet att det är av vikt att tillse att den som för in en vara till landet utan att ha vetat att den inte varit i fri omsättning, och inte heller haft anledning att misstänka det, inte blir straffad i Sverige.

Skälen för regeringens förslag: En förutsättning för att någon skall kunna fällas till ansvar för varusmuggling är att det föreligger anmälningsskyldighet till myndighet i anledning av att den svenska gränsen passeras. När det gäller varor från annat EG-land föreligger överhuvudtaget inte någon anmälningsskyldighet, annat än i vissa angivna fall. Sålunda föreskrivs i övergångsbestämmelserna till tullagen att anmälningsskyldighet fortfarande skall gälla för den som för privat bruk för in alkoholdrycker och tobaksvaror som skall beskattas samt för den som i övrigt från annat EG-land inför vissa särskilt uppräknade varor, t. ex. narkotika och vapen. Beträffande införsel av flertalet andra varor, t.ex. kommersiell import av alkoholdrycker och tobaksvaror, föreligger ingen anmälningsskyldighet. Detta medför att varusmugglingslagen inte är tillämplig på varor som smugglats in till gemenskapen från ett tredje land och vilka sedan förts vidare till Sverige. Detta förhållande är naturligtvis inte tillfredsställande, och en anmälningsskyldighet bör därför införas i sådana fall. En förutsättning härför är givetvis att varorna inte är hänförliga till ett annat tullförfarande. Sålunda skall varor som är under transitering eller som befinner sig under temporär import, aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll, passiv förädling eller under tullagerförfarandet inte behöva hänföras till övergång till fri omsättning.

Industriförbundet har anfört att anmälningsskyldighet redan föreligger enligt bestämmelserna i tullkodexen. Visserligen föreskrivs i artikel 39.1 om skyldighet att tillkännage varor i vissa situationer. Denna bestämmelse kan emellertid inte anses vara så tydligt utformad att den uppfyller de krav som enligt legalitetsprincipen fordras för att straffansvar skall kunna utkrävas.

II Uttagande av tull som skulle ha tagits ut i ett annat EG-land

Regeringens förslag: I samband med att gränsen passeras av den som till landet inför eller låter införa en icke-gemenskapsvara från annat EG-land, skall tullmyndigheten uppbära tull för varan och övervaka att handelspolitiska åtgärder vidtas och andra villkor för övergång till fri omsättning iakttas.

Skälen för regeringens förslag: Ytterligare en förutsättning för att någon skall kunna fällas till ansvar för varusmuggling är att denne till riket inför eller från riket utför gods för vilket tull, annan skatt eller avgift skall betalas till statsverket. Det finns för närvarande inte någon möjlighet att i Sverige ta ut tull eller annan allmän avgift för tredjelandsvaror som smugglats in i gemenskapen och sedan, utan att ha övergått till fri omsättning, förs till Sverige från annat EG-land. Därmed skulle inte samtliga förutsättningar för straff enligt 1 § varusmugglingslagen vara uppfyllda. Inte heller skulle förutsättningar föreligga för straff enligt 6 § samma lag, eftersom godset i fråga inte har varit föremål för varusmuggling enligt lagens första paragraf. Med hänsyn till det anförda bör införas en bestämmelse om att tullmyndigheten i samband med gränspasseringen uppbär tull för varan.

I2 Proviantering av fartyg i utrikes trafik

Regeringens förslag: Lagen om tullfrihet bör ändras så att regeringen får möjlighet att meddela föreskrifter om tullfrihet för förnödenheter och proviant även då transportmedlet går i trafik inom gemenskapen.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 7 § lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. får regeringen föreskriva om tullfrihet för förnödenheter och proviant som medförs eller tas ombord på transportmedel som går i trafik mellan Sverige och tredje land, om varorna är avsedda för transportmedlet eller för besättning eller passagerare. Denna rätt till tullfrihet, som följer av förordningen (1994:1605) om tullfrihet m.m., gäller sålunda inte då transportmedlet går i trafik inom gemenskapen. Detta har medfört allvarliga följder för den svenska skeppshandeln, eftersom fartyg undviker att proviantera i Sverige till följd av de höga avgifterna.

För att möjliggöra för de svenska skeppshandlarna att konkurrera på samma villkor som skeppshandlarna inom gemenskapen i övrigt bör bestämmelserna ändras så att proviantering av transportmedel med icke-gemenskapsvaror kan ske även i intern trafik inom gemenskapen.

I3 Författningskommentar

I3.I Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

I kap. 3 a §

Den föreslagna ändringen i första stycket 2 innebär att EG:s särskilda förfaranderegler skall tillämpas även på flygbensin och flygfotogen. Detta medför bl.a. att dessa produkter under skatt suspension får hanteras huvudsakligen av godkända upplagshavare i särskilda skatteupplag samt att förflyttning av varor inom ramen för suspensionsordningen endast får ske mellan skatteupplag och, vid handel mellan olika medlemsstater eller inom Sverige via en annan medlemsstat, skall följas av särskilda ledsagardokument.

2 kap. 1 §

De föreslagna ändringarna innebär att undantagen för flygbensin i första stycket 1 och 2 respektive flygfotogen i första stycket 3 slopas samt att KN-nr för dessa bränslen inkluderas i uppräknningen av aktuella KN-nr för de direkt skattepliktiga bränslena. Ändringarna är en följd av att flygbensin och flygfotogen inte längre bör undantas från de EG-anpassade förfarandereglerna utan görs direkt skattepliktiga.

Den kombinerade nomenklaturen klassificerar visserligen flygbensin, oavsett blyhalt, under ett gemensamt KN-nr, 2710 00 26. Enligt vad regeringen erfarit förekommer dock flygbensin på den svenska marknaden i såväl blyade som blyfria varianter. Flygbensin, som uppfyller kraven för miljöklass 2 eller 3, bör därför

beskattas som blyfri bensin. En hänvisning till KN-nr 2710 00 26 bör således införas i såväl punkten I som punkten 2 i paragrafens första stycke.

Med hänsyn till de föreslagna avdrags- och försäkransbestämmelserna i 7 kap. 5 a § och 8 kap. 4 a § torde det dock endast i undantagsfall bli aktuellt att ta ut skatt på flygbensin. Förslaget innebär alltså inte någon förändring av de gällande materiella beskattningsreglerna för flygbränslen.

2 kap. 3 §

Den nuvarande regleringen i paragrafens tredje stycke innebär att skattefrihet för flygbensin och flygfotogen för drift av luftfartyg och testning av flygmotorer åstadkoms genom en begränsning av själva skattepliktsbestämmelsen. I och med att flygbensin och flygfotogen föreslås omfattas av det särskilda, EG-anpassade, beskattningsförfarandet blir dessa produkter direkt skattepliktiga. Den nuvarande lagtekniska lösningen för skattefrihet kan därför inte behållas utan föreslås ersatt av avdrags- respektive försäkransbestämmelser av motsvarande innehåll. Dessa bestämmelser kommenteras närmare i anslutning till 7 kap. 5 a § och 8 kap. 4 a §.

2 kap. 9 a §§

Förbudet mot att använda vissa oljeprodukter i motordrivna fordon och båtar omfattar enligt nuvarande regler sådana produkter som är märkta enligt svensk lagstiftning. Av 2 kap. 8 § andra stycket framgår att den högre energiskattesatsen inte tas ut om oljeprodukten är försedd med märkämnena. Regeringen har i 4 § förordningen (1994:1784) om skatt på energi föreskrivit vilka ämnen som skall användas som märkämnena.

Den föreslagna nya bestämmelsen innebär att förbudsbestämmelsen, såvitt den avser motordrivna fordon, utvidgas till att omfatta även oljeprodukt som är försedd med andra märkämnena än de som avses i 2 kap. 8 §. En förutsättning är dock att regeringen föreskrivit vilka märkämnena som skall omfattas av denna utvidgning av förbudsbestämmelsen. I den finska lagstiftningen finns föreskrifter om tillsats av vissa märkämnena till lågbeskattad lätt brännolja för att skilja denna från dieselolja. De finska märkbestämmelserna framgår av 3 § den finska förordningen om accis på flytande bränslen och innebär att tillsats, per liter olja, skall ske av dels 0,0025 gram furfural och dels 0,003 gram I-[4-(tolylazo)tolylazo]-2-[(2'-etyl)hexylamino]naftalen eller en sådan mängd I-[4-(tolylazo)tolylazo]-2-(tridecylamino)naftalen eller I-[4-(tolylazo)tolylazo]-2-hydroxinaftalen som med spektrofotometrisk bestämning ger en lika stark röd färg eller en blandning av de nämnda färgämnen, som till sin stabilitet och sina övriga egenskaper uppfyller de ställda kraven. Regeringen avser att i förordningen om skatt på energi förskriva att inblandning av dessa finska märkämnena i angivna koncentrationer medför att bestämmelserna i 2 kap. 9 a § skall gälla för oljeprodukten.

Det föreslagna förbudet mot även annan än grönmärkt olja i motordrivna fordon innebär inte någon ändring av de nuvarande svenska märkningsreglernas betydelse för den högre respektive lägre energiskattenivån i 2 kap. 1 § första stycket 3. En förutsättning för att den lägre energiskatten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a skall tillämpas är således alltså att oljeprodukten är grönmärkt enligt vad som föreskrivits med stöd av 2 kap. 8 § första stycket. Även om rödmärkt olja, eller annan olja som omfattas av det utvidgade förbudet, förs in till Sverige för att användas för

uppvärmning skall alltså den högre energiskattesatsen enligt 2 kap. I § första stycket 3 b betalas. Visserligen omfattas enligt förslaget inte sådan olja i båtar av användningsförbudet i 2 kap. 9 a §, men om oljan används för sådant ändamål skall den högre energiskattesatsen betalas. Som närmare framgår av kommentaren till 4 kap. I och II §§ bör dock inte skatt tas ut för bränsle som förs in i Sverige i normal bränsletank på fartyg.

Den föreslagna utvidgningen innebär inte i sig något förbud mot införsel till Sverige av rödmärkt olja, utan riktar sig således mot användningen av en sådan produkt i motordrivna fordon. Det saknar för tillämpningen av användningsförbudet betydelse på vilket sätt oljan förts in till Sverige och om det motordrivna fordonet används privat eller yrkesmässigt.

Förslaget syftar, som nyss utvecklats, till förbud mot användning av rödmärkt olja i samtliga motordrivna fordon. Visserligen tas enligt gällande bestämmelser skatt inte ut i Sverige för motorbränsle som förs in i landet i ett motordrivet fordons normala bränsletank. Den omständigheten att rödmärkt olja har fyllts i fordonstanken i Finland medför dock inte att fordonsägaren undgår att påföras den särskilda avgiften som följer av en användning i strid mot 2 kap. 9 a §.

Omärkt dieseloilja till motordrivna fordon bör, till skillnad från vad som torde gälla sjöfarten, i Finland allmänt finnas att tillgå. Den omständigheten att rödmärkt olja i Finland lagligen kan användas i vissa motordrivna fordon, nämligen jordbrukstraktorer, motorredskap samt utlandsregistrerade personbilar, bör därför sakna betydelse för omfattningen av förbudsbestämmelsen. Anledning saknas således att undanta de nyss nämnda fordonsslagen från förbudet mot användning av rödmärkt olja.

4 kap. I §

Av paragrafens nuvarande lydelse följer att skatt skall tas ut i Sverige även i de fall då bränsle förs in i landet från ett annat land i ett yrkesfartygs normala bränsletank. Genom tillämpning av avdrags- respektive återbetalningsbestämmelserna i 7 kap. 2 § andra stycket 1 b och 9 kap. 3 § åstadkoms dock skattefrihet i sådana fall. I syfte att åstadkomma en enklare lagreglering bör dock en begränsning göras redan i paragrafens skattskyldighetsregler så att de inte gäller drivmedel i yrkesfartyg.

Till följd av den föreslagna ändringen av uppbördsreglerna för flygbensin och flygfotogen skulle paragrafens nuvarande utformning även leda till att skatt skulle tas ut på innehållet i bränsletank på kommersiellt luftfartyg som ankommer till Sverige. Inte heller detta bör gälla. Det föreslås således en ändring i paragrafens andra stycke 1 av innebörd att skattskyldighet inte skall föreligga i något av de nu redovisade fallen.

Begreppet normal bränsletank har, vad gäller motordrivna fordon, närmare utvecklats i prop. 1994/95:213 s. 55 f. Vad som där anförs bör i huvudsak kunna tillämpas även på bränsletank på luftfartyg respektive fartyg.

4 kap. II §

I syfte att undanröja tveksamheter vid tillämpningen av bestämmelsen så vitt avser införsel av uppvärmningsbränsle föreslås en tydligare skrivning av författningstexten i första stycket 1. Om flytande bränsle som är avsett för uppvärmning förs in till Sverige, antingen direkt av en privatperson eller av någon som agerar på dennes

uppdrag, medför bestämmelsen att privatpersonen blir skyldig att betala svensk skatt för bränslet.

I det fall säljaren i det andra EG-landet ansvarar för transporten av bränslet gäller dock i stället reglerna om distansförsäljning. Dessa innebär att säljaren är skyldig att betala skatt i Sverige (se 4 kap. 1 § första stycket 5) och bl.a. skall ställa säkerhet för skattens betalning innan transporten av bränslet påbörjas (se 4 kap. 10 §). Reglerna om distansförsäljning bör tillämpas även för det fall den utländske säljaren uppdrar åt annan att ombesörja transporten.

Enligt paragrafens första stycke 2 omfattar skyldigheten att betala skatt för motorbränsle vid privatinförsel inte sådant bränsle som förs in i fordonstank eller viss reservdunk. Vad gäller de aktuella situationerna är bränslet frigjort för konsumtion och därigenom vanligen beskattat i ett annat EG-land. Den gemenskapsrättsliga bestämmelsen som ligger till grund för den svenska lagregeln finns i artikel 9.3 i direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor. Denna bestämmelse bör tolkas så att möjlighet ges att i den aktuella situationen inte heller ta ut skatt på bränsle i tank på fartyg eller luftfartyg. En ändring som åstadkommer detta föreslås därför i paragrafens första stycke 2.

7 kap. 1 §

Den nuvarande avdragsmöjligheten för skatt på bränslen vid elkraftproduktion finns i 7 kap. 2 § andra stycket 4. Avdrag med stöd av denna bestämmelse kan inte göras för skatt på högbeskattad olja. I 7 kap. 1 § första stycket föreslås nu att en ny punkt 5 införs. Denna gör det möjligt att göra avdrag för energiskatt och koldioxidskatt på högbeskattad olja för vissa elproduktionsändamål. Förutsättningarna är att oljan förbrukas för framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning med en viss angiven minsta generatoreffekt samt att värme inte nyttiggörs samtidigt som elproduktionen. Genom den sistnämnda förutsättningen utesluts s.k. gaskombianläggningar från tillämpningen av bestämmelsen och bestämmelsen kan, såsom avsikten är, således endast tillämpas vid ren elproduktion. På grund av den höga driftskostnaden för gasturbindrift vid sådan produktion torde bestämmelsen endast komma att användas för att åstadkomma frihet från bränsleskatt vid s.k. reservkraftproduktion.

7 kap. 2 §

För att undvika att den förslagna ändringen i 7 kap. 1 § medför en möjlighet till dubbla avdrag för skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a för vissa elproduktionsändamål bör en begränsning göras i paragrafens första stycke.

7 kap. 5 §

Ändringarna i första stycket följer av de ändringar som närmare kommenterats vid 7 kap. 1 §.

7 kap. 5 a § och 8 kap. 4 a §

Som angetts ovan under 2 kap. 3 § medför utvidgandet av den direkta skatteplikten till att omfatta även flygbensin och flygfotogen att den nuvarande lagtekniska konstruktionen av skattefrihet för bränsleförbrukning vid flygning och motortestning inte kan behållas. En lösning som harmonierar med den nuvarande

uppbyggnaden av det svenska beskattningssystemet är att skattefrihet skapas genom avdragsrätt för skattskyldiga och en motsvarande möjlighet till inköp mot försäkran för andra än skattskyldiga. I 7 kap. 5 a § andra stycket föreslås en ny avdragsbestämmelse av detta innehåll. Möjligheten till försäkransinköp för sådana ändamål föreslås införd genom en ny bestämmelse i 8 kap. 4 a §. Försäkran bör även kunna användas vid inköp för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning, dvs. ändamål som avses i 7 kap. 1 § första stycket 4 eller andra stycket. 8 kap. 4 a § föreslås därför även omfatta denna situation.

Vad gäller försäkransinköp erinras om möjligheten för förbrukare att, som alternativ till att avge försäkran vid varje köptillfälle, lämna en s.k. stående försäkran hos en eller flera leverantörer hos vilka förbrukaren vanligen gör sina inköp. En sådan försäkran bör, såsom Riksskatteverkets rekommenderat, omfatta högst ett kalenderår.

Materiellt sett innebär förslaget ingen ändring av skattefrihetens innehåll. Skattefrihet skall således gälla för drift av dels motorer i luftfartyg, dels sådana motorer i provbädd eller i annan liknande anordning.

I 7 kap. 5 a § första stycket föreslås att vissa av de avdragsmöjligheter som finns för andra bränslen även skall gälla för de aktuella flygbränslena. Avdragsmöjligheterna i 7 kap. 2 § andra stycket och 5 § andra stycket bedöms sakna praktisk betydelse för dessa bränslen, varför dessa paragrafer inte heller i fortsättningen bör kunna tillämpas på flygbensin och flygfotogen. Genom att avdrag för skatt på flygbensin och flygfotogen för förbrukning i luftfartyg föreslås reglerad i en särskild bestämmelse, 7 kap. 5 a § andra stycket, saknas även anledning att ändra omfattningen av 7 kap. 2 § andra stycket 2. Denna bestämmelse torde därför alltså komma att ha praktisk betydelse endast för förbrukning av gasol i varmluftsballonger.

Försäkran kan i praktiken endast tillämpas i den mån förbrukaren köper bränsle av en leverantör som är skattskyldig enligt den svenska lagstiftningen. En förbrukare som önskar köpa flygbensin eller flygfotogen skattefritt från en leverantör i ett annat EG-land måste förfara på ett sätt som står i överensstämmelse med den EG-anpassade beskattningsordningen. Detta torde, i den mån bränsleinköp sker från ett EG-land där skatt tas ut på flygbränslen, medföra att den svenske köparen är godkänd som upplagshavare eller varumottagare i Sverige och deklarerar sitt bränsleinköp, med åtföljande avdragsmöjlighet vid förbrukning i flygplan eller för motortestning.

7 kap. 5 b §

I paragrafen föreslås en möjlighet till avdrag för skatt på vissa bränslen som av den skattskyldige har förts ut från Sverige till ett annat EG-land. Det rör sig om bränslen som inte omfattas av det EG-anpassade beskattningsförfarandet och för vilka gemenskapsrätten alltså inte innehåller regler om förfarandet vid mellangemenskaplig handel. Det är de enskilda medlemsstaterna som har att bestämma förfarande- och uppbördsregler vid beskattningen av dessa bränslen. Härav följer att svensk skatt endast kan påföras vid hantering inom landet.

Av 5 kap. 3 § 2 och 4 följer att skattskyldighet inträder vid leverans till köpare, oavsett var denne befinner sig. Om leverans sker till ett tredje land tas, med tillämpning av avdragsmöjligheten för export i 7 kap. 1 § första stycket 3, inte skatt ut. I syfte att begränsa beskattningen till hantering inom Sverige bör en

avdragsmöjlighet införs för skatt även på bränslen som av den skattskyldige förts ut från Sverige till ett annat EG-land. I paragrafen föreslås att så sker.

Avdraget kan tillämpas på dels de direkt skattepliktiga produkterna kolbränslen, petroleumkoks och torvbränslen, dels bränslen som beskattas enligt 2 kap. 3 eller 4 § och som inte omfattas av uppräkningsen av mineraloljor i 1 kap. 3 a §. De särskilda förfarandereglerna tillämpas inte heller på naturgas och avdragsmöjligheten föreslås även gälla för denna produkt. Regler för utförelse torde dock sakna praktisk betydelse i detta fall.

7 kap. 7 § och 8 kap. 5 §

Enligt förslaget blir flygbensin och flygfotogen direkt skattepliktiga produkter och beskattas därför inte längre med stöd av 2 kap. 3 §. Anledning saknas därför att i paragraferna särskilt reglera dessa flygbränslen.

10 kap. 1 och 2 §§

Straffbestämmelsen föreslås omfatta även det fall då någon avlägsnar de märkämnena som föreskrivs i annat lands lagstiftning från en oljeprodukt i syfte att den skall användas i ett motordrivet fordon, dvs. i strid mot 2 kap. 9 a §. Ändringen i 10 kap. 1 § innebär att ett nytt andra stycke införs i paragrafen. Detta medför att hänvisningen i 10 kap. 2 § ändras till att avse brott enligt 1 § tredje stycket.

10 kap. 4 §

Rödmärkt olja kan aldrig beskattas med den lägre energiskattesatsen enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. Till skillnad från vad som gäller vid avfärgning av olja som är märkt enligt svenska regler ("grön olja") kan det vid avlägsnande av märkämnena från den finska, röda, oljan därför inte i den situation som regleras i paragrafen bli tal om att ta ut skillnaden i energiskatt mellan de belopp som anges i 2 kap. 1 § första stycket 3 b och 3 a.

10 kap. 5 §

Den föreslagna utvidgningen av användningsförbudet i 2 kap. 9 a § medför följdenligt att den särskilda avgiften även skall tas ut vid överträdelse av detta förbud. Detta föranleder ändringar i första och tredje styckena av paragrafen.

11 kap. 10 §

Som utvecklats vid 7 kap. 1 § föreslås att den som är skattskyldig på bränslesidan skall ges avdragsrätt för skatt på högbeskattad olja som används för vissa elproduktionsändamål. Elkraftproducenter som inte är registrerade som skattskyldiga för bränslen kan i sin deklaration som avser energiskatt på elektrisk kraft göra avdrag även för energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som förbrukas vid framställning av skattepliktig elkraft. Detta följer av 11 kap. 10 §. Även dessa förbrukare bör ges möjlighet att skattefritt använda högbeskattad olja på motsvarande sätt som nu föreslås för den som är skattskyldig på bränslesidan. Detta åstadkoms genom föreslagna ändringar av paragrafen.

13.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

1 §

Ändringen är föranledd av att skattskyldighet för kadmium skall inträda redan när gödselmedel tillverkas eller förs in till landet.

4 §

Den nya tredje punkten i första stycket innebär att den som frivilligt låtit registrera sig som återförsäljare enligt 6 § andra stycket är att anse som skattskyldig.

5 §

Bestämmelsen om skattskyldighetens inträde har delats upp i ett stycke för skatten på kväve och ett för skatten på kadmium.

Genom ändringen i *första stycket*, som avser skatten på kväve, inträder inte någon skattskyldighet vid försäljning så länge som försäljningen sker mellan sådana som enligt 4 § är att anse som skattskyldiga.

Andra stycket reglerar skattskyldighetens inträde för skatten på kadmium. För tillverkare av gödselmedel inträder den vid tillverkningen och för dem som för in gödselmedel vid införseln. Dessa skall alltså till beskattningsmyndigheten redovisa månadens tillverkning eller införsel. Däremot skall ingen uppbörd ske vid gränspassering. Någon särskild reglering för dem som frivilligt registrerat sig som återförsäljare behövs inte, eftersom den som för in gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning automatiskt blir skattskyldig.

6 §

Den som i större omfattning yrkesmässigt återförsäljer gödselmedel skall kunna registrera sig som återförsäljare och därmed bli skattskyldig enligt 4 § första stycket tredje punkten. Med större omfattning bör normalt kunna anses en årlig försäljning om minst 300 ton.

7 §

Genom det nya andra stycket får avdrag inte längre göras för skatten på kadmium i de situationer som anges i första stycket andra och tredje punkten.

Övergångsbestämmelsen

Övergångsbestämmelsen innebär att den som har gödselmedel i lager, för vilka skattskyldigheten ännu inte inträtt när de nya reglerna träder i kraft, skall redovisa den skatt som belöper på kadmiuminnehållet den första redovisningsperioden efter ikraftträdandet. Det innebär för de allra flesta berörda att kadmiumskatten för lagret skall redovisas för perioden januari månad 1996.

13.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt och i lagen (1995:917) om ändring i nämnda lag

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.

13.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Förslaget har behandlats i avsnitt 9.

13.5 Förslaget till lag om ändring i tullagen (1994:1550)

Förslaget har behandlats i avsnitt 10 och 11.

13.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m.

Förslaget har behandlats i avsnitt 12.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 oktober 1995

Närvarande: statsrådet Thalén, ordförande, och statsråden Persson, Heckscher, Hedborg, Nygren

Föredragande: statsrådet Persson

Regeringen beslutar proposition 1995/96:57 Vissa punktskatte- och tullfrågor.

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi		392L0012
		392L0081
		392L0082
		392L0108
		394L0074
Lag om ändring i tulllagen (1994:1550)		392R2913
Lag om ändring i lagen (1994:1547) om tullfrihet		383R0918